

Waardevol leven Isabella Scheper: "Wat kun je zélf doen om het leven beter te maken?"

Geplaatst op 11 maart 2025

Hoe lukt het mensen ondanks tegenslagen of andere hobbels waarde aan hun leven te geven? En wat drijft en motiveert hen van waarde en betekenis te zijn voor anderen? In de rubriek 'Waardevol leven' uit LOC tijdschrift *Zorg & Zeggenschap* zomer '24 vertelt Isabella Scheper (80), schrijfster en cliëntenraadslid van Careyn De Vloot in Maassluis, hoe een zwaar ongeluk haar leven veranderde. Over het gevoelsleven van ouderen en mensen met een beperking schrijft ze bijzondere en mooie stukjes proza. Deze zijn gebundeld in de online

publicatie 'Hoopvolle verwachting'.

Beluister artikel

Ze mailt een paar dagen na het interview: "Houd hoop, dat is mijn levensmotto." Kort en krachtig geeft ze daarmee aan hoe ze tegenslag in haar leven heeft opgevangen. "Niet mooi, maar schitterend", typeert ze de jaren die achter haar liggen. Gelukkige jeugdijaren die begonnen in het Groningse Leek, een vervolg kregen in Naaldwijk en uitmondde in een functie als kleuterjuf en hoofd van een kleuterschool in 's-Gravenzande. 23 jaar en verloofd met Jan was Isabella Scheper, toen ze op 14 februari 1967 op weg naar school werd aangereden. Haar brommer vloog over de kop. "Mijn bovenbeenbot is 7 cm omhoog geschoven, dwars door het bekken heen. De heup was totaal verbrijzeld. Ook beide armen waren kapot. Dat merkte ik allemaal achteraf. Na drie maanden coma. Niemand had verwacht dat ik het zou overleven."

Lekker geslapen

"Het was alsof ik lekker geslapen had", omschrijft ze het ontwaken. "Ik herinnerde me niets, kon niet praten, me niet bewegen, alleen met mijn ogen knipperen. Na een maand werd ik helder en wist ik bijvoorbeeld dat Israël in oorlog was." Maar liefst vier jaar zal de revalidatie in beslag nemen. "Ik wist dat ik aan de slag moest, weer moest leren praten, leren lopen, beterder moest zien te worden."

Van de ene dag op de andere veranderde het leven van Isabella compleet. Haar beloftevolle loopbaan in

het kleuteronderwijs, haar verloving en haar fysieke gesteldheid draaiden 180 graden. “Aanvaarden vind ik zo’n lijdzaam woord, maar accepteren deed ik mijn situatie al vrij snel. Je moet realistisch zijn, verder gaan. Ik heb heel veel lol gehad in het revalidatiecentrum in Kijkduin.”

Vrij als een vogeltje

Uiteindelijk lukte het Isabella weer kleine stukjes te lopen met elleboogstokken, ook leerde ze weer praten. “Omdat ik niet afhankelijk wilde zijn, heb ik snel mijn rijbewijs gehaald. Met een aangepaste auto was ik zo vrij als een vogeltje. Terug naar het kleuteronderwijs was geen optie, omdat ik niet kon staan. Ik ben parttime als receptioniste aan de slag gegaan in het zojuist geopende bejaardenhuis in Naaldwijk. Daar ben ik op een gegeven moment ook in een aanleunwoning gaan wonen.”

Niet uitgeleefd

47 jaar was Isabella toen ze afscheid moest nemen van haar werkzame leven. “Maar absoluut nog niet uitgeleefd”, benadrukt ze. Een nieuw hoofdstuk brak aan. En als ze, gezeten in haar rolstoel in haar woning in zorglocatie De Vloot, eenmaal begint te vertellen over de verre reizen die ze met haar ‘reisnichtje’ maakte, is ze niet meer te stuiten. Haarscherp herinnert ze zich het bezoek aan ruimtevaartstation Cape Canaveral in Florida, Moskou of de pracht van Mexico en het bezoek aan de presidentiële vertrekken in het Witte Huis. “Na de eerste grote reis stond de hele familie op Schiphol te wachten. Iedereen was zo blij voor me dat het gelukt was – ondanks mijn moeilijke lopen.”

“Je moet realistisch zijn, verdergaan”

Niet bang zijn en je als gehandicapte of oudere niet in een hoek laten drukken, adviseert Isabella Scheper. “Laat je zien, praat mee! Als ik niet gehandicapt was geraakt, had ik nooit zoveel meegemaakt. Ik ben dingen gaan doen die ik nog wél kon. Zoals een mooie vriendschap opbouwen met Toon en Rietje Hermans, naar Feyenoord gaan, een dag op stap met het loodswezen in Hoek van Holland, boekjes met levenswijsheden maken – schrijven is zo leuk!”

Eigenlijk wil ze mensen graag een zetje geven, zoals ze zichzelf vroeger ook een zetje heeft moeten geven. Isabella: “Wat kun je zélf doen om het leven beter te maken? Ook voor anderen. Daarom ben ik ook actief in de cliëntenraad.”

Dit artikel verscheen in LOC tijdschrift [Zorg & Zeggenschap](#) zomer '24

Bundel ‘Hoopvolle verwachting’

“Alle begin is moeilijk. Je weet niet waar je moet beginnen. Er is zoveel te vertellen, er gebeurt zoveel. En iedere keer blijkt de uitkomst zeer verrassend en onverwacht te zijn.” Uit ‘Begin’

In ‘Hoopvolle verwachting’ zijn dertig korte, heldere overpeinzingen over omgaan met ouderen en oudere zijn gebundeld. Een must-read. Niet alleen voor ouderen zelf, maar vooral voor iedereen die met ouderen of mensen met een beperking te maken heeft. Zoals zorgprofessionals, naasten en burens.

[Hoopvolle verwachting – Isabella Scheper](#)Downloaden

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Trefwoorden: [ervaringdeskundigheid](#), [ouderenzorg](#), [samenleving](#), [zorg en zeggenschap](#)